

CURTEA
DE APEL CHIȘINĂU

2043, mun. Chișinău, str. Teilor 4
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

^{exp.}
CHISINAU
COURT OF APPEAL

4 Teilor str., Chișinău 2043
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

4-35/11-1158 No. 05.18

*Curtea Constituțională
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
MD-2004*

Vă expediem copia demersului înaintat de către avocatul Gheorghe Malic și copia încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2018 privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 220 , Cod Penal al RM pentru verificarea constituționalității sintagmelor ”îndemnul, determinarea și înlesnirea prostituției”.

Anexe:

- Demersul avocatului Gheorghe Malic - 17 file;
- Încheierea Curții de Apel Chișinău – 8 file;

Judecătorul

Curții de Apel Chișinău

Balmuș Svetlana

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA		
INTRARE NR.	629	
25	05	20 18

UNIUNEA AVOCAȚILOR DIN REPUBLICA MOLDOVA

Biroul asociat de avocați "Pro Dreptate"

Chișinău, str. Șciusev, 41 „B”, ☎ 0-22-28-23-76, 📠 GSM 0-691-83-702

“18” aprilie 2018

Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău

Curtea Constituțională
a Republicii Moldova

C E R E R E

Subsemnatul, avocatul Gheorghe Malic, în interesele dlui Bolboceanu Alexei, deoarece potrivit alin. (1) art. 67 Cod procedură penală, apărătorul este persoana care, pe parcursul procesului, reprezintă interesele bănuitului, învinuitului, inculpatului, acordă asistență juridică **prin toate mijloacele și metodele neinterzise de lege**, conducându-mă de § 3 lit b) art. 6 din **Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale**, **S O L I C I T**:

- examinarea și admiterea prezentei cereri, care în virtutea alin. (1) art. 247 Cod procedură penală contribuie la respectarea drepturilor și intereselor legitime ale părții apărării, de altfel potrivit alineatelor (2) și (3) art. 17, alin. (2) art. 314 Cod procedură penală, instanța de judecată are obligația să **asigure inculpatului condiții indispensabile** deplinei exercitări a drepturilor procesuale, care, în spete, deja sunt grav afectate, fapt ce va genera încetarea procesului și deja influențează negativ și asupra soluționării cauzei în termeni rezonabili;

- trimiterea în adresa Curții Constituționale, spre examinare, a Sesizării referitoare la controlul constituționalității sintagmei *”îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției”* din alineatul (1) articolul 220 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 72-74, art. 195), cu modificările ulterioare, în sensul corespunderii acestora cu prevederile articolelor 4, 16, 22, 23 și 54 din Constituția Republicii Moldova. Sub același aspect, se invocă neconstituționalitatea Codului penal al Republicii Moldova *în partea ce ține de omisiunea de a definitiva* cu claritate, ce înseamnă *”prostituție”* și *”practicare a prostituției”*.

În fapt, în viziunea apărării soluționarea cauzei penale nu este posibilă deoarece există **incertitudini evidente privind constituționalitatea** sintagmei *”îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției”* din alineatul (1) articolul 220 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 72-74, art. 195), cu modificările ulterioare, în sensul corespunderii acestora cu prevederile articolelor 4, 16, 22, 23 și 54 din Constituția Republicii Moldova. Sub același aspect, se invocă neconstituționalitatea Codului penal al Republicii Moldova *în partea ce ține de omisiunea de a definitiva* cu claritate, ce înseamnă *”prostituție”* și *”practicare a prostituției”*, or acestea **urmează** a fi aplicate la soluționarea cauzei, aflate pe rolul Curții de Apel Chișinău, respectiv instanța este **obligată să sesizeze** Curtea Constituțională, **fără a se pronunța asupra temeiniciei sesizării sau conformității** cu Constituția a normelor contestate.

De altfel, **conform alin. (6) art. 7** Cod procedura penală, Hotărârile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau neconstituționalitatea unor prevederi legale **sînt obligatorii pentru ..., instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal.**

Respectiv, **trecem în evidență și invocăm necesitatea trimiterii în adresa** Curții Constituționale a Sesizării referitoare la controlul constituționalității acestor prevederi ale Codului penal, pentru că în astfel de situație, nu este o altă opțiune decît **sa se suspende procesul de judecare a cauzei, or**, conform Hotărârii Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau neconstituționalitatea unor prevederi legale **sînt obligatorii** pentru instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal.

Totodată, potrivit Hotărârii nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, Curtea Constituțională a dispus, că:

- în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată **este obligată să sesizeze** Curtea Constituțională;

- excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de către oricare dintre părți sau de reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

- sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;

- judecătorul ordinar **nu se pronunță** asupra temeiniciei sesizării sau conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea următoarelor condiții:

- 1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art. 135 alin.1 lit.a) din Constituție;
- 2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
- 3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
- 4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Potrivit Hotărârii menționate:

83. *Curtea reține că verificarea constituționalității normelor contestate **constituie competența exclusivă a Curții Constituționale**. Astfel, judecătorii ordinari **nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale**, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82.*

84. *În cauza Ivanciuc v. Romania (decizia nr.18624/03) **fiind invocat refuzul instanței de judecată de a sesiza Curtea Constituțională cu o excepție de neconstituționalitate, Curtea Europeană a menționat:** „Este conform funcționării unui asemenea mecanism faptul că judecătorul verifică dacă poate sau trebuie să depună o cerere preliminară, asigurându-se că aceasta trebuie să fie rezolvată pentru a permite să se soluționeze litigiul pe care este chemat să-l cunoască. Acestea fiind zise, nu este exclus ca, în unele circumstanțe, refuzul exprimat de o instanță națională, chemată să se pronunțe în ultimă instanță, ar putea aduce atingere principiului echității procedurii, așa cum este enunțat la articolul 6 § 1 al Convenției, în special **atunci când un asemenea refuz este atins de arbitrar** (Coëme și alții v. Belgia, nr. 32492/96, 32547/96, 32548/96, 33209/96 și 33210/96, § 114, CEDO 2000-VII și Wynen v. Belgia, nr. 32576/96, § 41, CEDO 2002-VIII)”.*

85. *Totodată, în cauza Pronina v. Ucraina (no. 63566/00) Curtea Europeană a statat că dispozițiile Convenției Europene nu garantează dreptul de acces la o instanță cu competența de a invalida sau de a nesocoti o dispoziție legală, ori de a da o interpretare oficială acesteia. De asemenea, a reținut că prevederile art. 6 din Convenție nu garantează dreptul ca o instanță națională sau internațională să fie sesizată cu o chestiune prejudiciară. În același timp, față de sistemul de drept ucrainean, în care persoanele fizice nu pot sesiza direct instanța constituțională, ci numai prin intermediul instanțelor de fond, care au o marjă de apreciere în privința sesizării, Curtea Europeană a statuat că **instanțele au omis să analizeze cererea reclamantului din punctul de vedere al compatibilității cu dispozițiile constituționale, și prin urmare, ignorând acest aspect, deși el era specific, important și pertinent, au determinat încălcarea dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenție.***

86. *Curtea reține că, prin ignorarea excepției de neconstituționalitate și rezolvarea litigiului fără soluționarea prealabilă a excepției de către instanța de contencios constituțional, judecătorul ordinar **ar dubla prerogativele improprii instanței judecătorești.***

87. *Având în vedere cele menționate, orice instanță judiciară chemată să soluționeze un litigiu, în ipoteza unei îndoieli cu privire la constituționalitatea unei dispoziții, **are atât puterea, cât și obligația să se adreseze Curții Constituționale.***

88. *În același timp, Curtea observă că... deși excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată la orice etapă a procesului până la pronunțarea hotărârii și în cadrul oricărei instanțe în ordinea exercitării căilor de atac (judecătorii, Curți de Apel, Curtea Supremă de Justiție), Curtea reține că, în vederea asigurării celerității procesului, **părțile trebuie să aibă posibilitatea procesuală de a contesta separat cu recurs încheierea judecătorului ordinar de respingere a cererii de ridicare a excepției.***

Prin urmare, dacă am admite ipotetic, că instanța ar refuza satisfacerea acestei cereri, se impune a emite o încheiere separată și prealabilă, posibilă de a fi atacată cu recurs.

În drept, î-mi întemeiez cererea în baza dispozițiilor articolelor 8, 9, 17, al. (2) p. 6) art. 33, art. 54, art. 57¹, art. 67, 68, 69, art. 93-95, pct. 2) art. 97, articolele 244-247, art. 251, pct. 9) art. 275, art. 332, al. (4) pct. 1) art. 345, art. 350 din Codul de procedură penală.

Anexa: sesizarea Curtii Constituționale, total, pe /6 file.

Cu respect,
Avocatul

Gheorghe MALIC

UNIUNEA AVOCAȚILOR DIN REPUBLICA MOLDOVA
Biroul asociat de avocați "Pro Dreptate"

Chișinău, str. Șciusev, 41 „B”, ☎ 0-22-28-23-76, ☎ GSM 0-691-83-702

“18” aprilie 2018

Curtea Constituțională
a Republicii Moldova

S E S I Z A R E

în baza art.135 alin.(1) lit. a) și g) din Constituție

I. AUTORUL SESIZĂRII:

Avocatul Gheorghe Malic, reprezentant și apărător al inculpatului B. A. în cadrul cauzei penale, aflate pe rol la Curtea de Apel Chisinău.

Adresa pentru corespondență: mun. Chișinău, str. Șciusev, 41 „B”, ☎ GSM 0-691-83-702, e-mail: gmal64@mail.ru.

II. OBIECTUL SESIZĂRII:

Prezenta sesizare are ca obiect de examinare verificarea constituționalității sintagmei ”*îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției*” din alineatul (1) articolul 220 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 72-74, art. 195), cu modificările ulterioare, în sensul corespunderii acestora cu prevederile articolelor 4, 16, 22, 23 și 54 din Constituția Republicii Moldova. Sub același aspect, se invocă neconstituționalitatea Codului penal al Republicii Moldova *în partea ce ține de omisiunea de a definitivă* cu claritate, ce înseamnă ”*prostituție*” și ”*practicare a prostituției*”.

III. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI EXAMINATE
DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ:

1. În procedura Curtea de Apel Chisinău se află cauza penală nr. 02-1a-14640-24062017 în privința cet. B. A. și P. E. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal.

2. B. A. este învinuit în aceea că, în perioada de timp 18-20 septembrie 2016, acționând în scopul îndemnării și înlesnirii la practicarea prostituției de către alte persoane, neavând posibilitate de a realiza de sine stătător intențiile sale infracționale, având o înțelegere din timp cu cet. P. E., conform planului pregătit în prealabil, a selecta mai multe domnișoare pentru acordarea serviciilor sexuale contra plată.

În continuare, B. A., întru realizarea intențiilor infracționale comune de îndemnare la practicarea prostituției, cunoscând cu certitudine despre existența clienților care au solicitat să le fie acordate servicii sexuale contra plată de către mai multe persoane, la 18.09.2016 le-a contactat telefonic pe B. C. și P. O. și le-a informat despre acest fapt. Totodată, în cadrul convorbirilor telefonice avute cu acestea, P. E., trezindu-le interesul pentru practicarea prostituției, prin convingeri că în urma practicării prostituției vor fi remunerate cu suma de 150 de euro fiecare, le-a îndemnat pe B. C. și P. O. la practicarea prostituției.

Întru atingerea scopului său infracțional, B. A., obținând consimțământul B. C. și P. O. de a practica prostituția, a înlesnit practicarea prostituției de către acestea găsimdu-le clienți.

După ce, P. E., acționând în continuare cu scopul înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, fiind informat de către B. A., cu care acționa împreună și de comun acord, despre identificarea domnișoarelor pentru acordarea serviciilor sexuale contra plată, a comandat pentru data de 20.09.2016 ora 17:00 sauna situată în mun. Chișinău.

Ulterior, B. A., acționând în continuare cu scopul înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, fiind informată de către P. E., cu care acționa împreună și de comun acord, despre locul unde urmează să se deplaseze cu persoanele îndemnate la practicarea prostituției și anume la sauna situată în mun. Chișinău..., a comunicat B. C. și P. O. despre faptul dat, prin ce le-a înlesnit practicarea prostituției, asigurând legătura dintre client și prostituată.

În continuare, P. E., la data de 20.09.2016, aflându-se în sauna situată în mun. Chișinău..., după venirea la locul menționat a persoanelor îndemnate de către B. A., cu care acționa împreună, **a înlesnit practicarea prostituției** B. C. și P. O., punându-le **la dispoziție localul unde acestea** urmau să practice prostituția, precum și asigurarea legăturii dintre acestea și clienți.

Ulterior, cet. B. C. și P. O., primind de la cet. B. A. suma de 150 euro fiecare, le-au acordat servicii sexuale cet. C. M. și respectiv cet. P. I.

Astfel, conform actului de invinuire, prin acțiunile sale intenționate, B.A. a săvârșit proxenetismul, adică îndemnul la prostituție, înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană, acțiuni săvârșite asupra a două persoane și de către de două persoane, infracțiune prevăzută de art. 220 alin.(2) lit. a), c) din Codul penal.

IV. EXPUNEREA ARGUMENTELOR ADUSE ÎN SPRIGINUL PRETINSEI ÎNCĂLCĂRI A CONSTITUȚIEI

3. În viziunea autorului sesizării, deoarece alin. (1) art. 220 din Codul penal nu este expus clar, nu este previzibil de aplicare univocă, mai cu seama urmare a faptului ca contine sintagma *"îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției"*, care **nu are o suficiență claritate** și previzibilitate, urmare a căreia s-a creat o practică judiciară diferită, din care considerente se impune ca Curtea Constituțională să exercite verificarea constituționalității acestei sintagme, in întregime, precum si in parte doar expresiile *"... la prostituție și ... practicării prostituției."*

4. În viziunea autorului sesizării, datorită faptului că Codul penal nu definește ce înseamnă *"prostituție"* și *"practicare a prostituției"*, acesta cade sub incidenta și se invoca neconstituționalitatea lui *în partea ce ține de omisiunea de a defini aceste notiuni distincte*, rezultind ca norma vizată in întregime nu corespunde exigențelor de claritate și previzibilitate, ne fiind posibil a fi aplicata univoc în practica judiciară, din care cauza *justifiabilul, citind textul dispoziției pertinente chiar și cu ajutorul interpretării diferite a acesteia de către instanțele judecătorești, nu poate să știe pentru ce acțiuni și inacțiuni poate fi supus răspunderii penale.*

4. 1. La acest capitol atenționăm ca nu este clar dacă *"practicarea prostituției,"* ar însemna o indeletnicire cu caracter constant, pe termen lung, permanent și stabil, ca și gen de activitate în scopul obținerii unor foloase și venituri stabile, neaparat cu diferite persoane, sau este suficient și cu o persoana, fie este suficient a avea un singur sau chiar doua relatii sexuale, neaparat contra plata, sau ar fi suficient in contul unor datorii, unor servicii, in schimbul unor relatii favorabile?

5. În aceasta ordine de idei menționăm ca Codul Penal al României, adoptat prin Legea nr. 286/2009, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 510 din 24/07/2009, care a intrat în vigoare la data de 1 februarie 2014, în articolul 213 incriminează infracțiunea de Proxenetism, care semnifică *determinarea sau înlesnirea practicării prostituției ori obținerea de foloase patrimoniale de pe urma practicării prostituției de către una sau mai multe persoane.* Totodată alineatul (4) al normei vizate expune o definiție, că **prin practicarea prostituției se înțelege întreținerea de acte sexuale cu diferite persoane în scopul obținerii de foloase patrimoniale pentru sine sau pentru altul.** Destul de clara este legislația Federației Ruse, Ucrainei și Kazahstanului **in aceasta privință, datele se anexează.**

5.1. În același timp, art. 220 Cod penal al Republicii Moldova incriminează infracțiunea de Proxenetism, care semnifică *îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției, ori tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, dacă fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane.*

5.2. După noi, norma penală națională contine citeva neclarități, inclusiv semne calificative alternative, într-un fel egale în pasibila pedepsire, așa cum *îndemnul sau determinarea la prostituție*, or, dacă *determinarea la prostituție*, ca și acțiune de rezultat, obținut urmare a insistenței consecvente a faptuitorului, este cu un grad mai înalt de **intensitate, care ar putea să justifice sancțiunea penală**, pentru că făptuitorul nu doar că a "trezit" interesul persoanei de a se prostitua, ci i-a creat convingerea în aceeași activitate, ca și rezultat, într-un fel prejudiciabil, pe cind *îndemnul la prostituție* este doar o sugerare de idee, fara rezultat, fara insistența, fara a fi urmat de acceptarea din partea persoanei, careia i se inspira ideea și nu convingerea prostituției, fara a fi obținută o consecință, care ar fi prejudiciabilă.

adica legea incrimineaza o simpla initiativa formala fara un anumit rezultat, fara a fi urmata de acceptul persoanei, cu atat mai mult, fara ca aceasta sa fie determinata ca o necesitate de a se prostitua.

5.3. Legea penală nu face claritate între *îndemnul* la un singur act sexual, fie și contra plata și *la practicarea prostituției*, ca și activitate prelungită, de lunga durata și intensitate...

6. Neclaritatea legii consta și în aceea, că nu este de înțeles ce ar însemna *îndemnul sau determinarea la prostituție*, neînțeles este cuvântul *la prostituție*, la ce etapa ar fi consumată această acțiune, ar fi necesar ca persoana *îndemnată* sau *determinată la prostituție*, să înceapă, la propriu *practicarea prostituției*, sau ar fi suficient, doar în gând, să aibă această intenție, fără exteriorizarea intenției de a *practica prostituția*? Dacă doar în gând, atunci ar fi aceasta un *îndemn sau determinare la prostituție*, dacă la propriu încă nu a început procesul de *prostituție*, nu a început procesul de acordare a serviciilor sexuale, nu a început procesul de *practicare a prostituției*.

6.1. Deci, legislatorul nu face claritate între aceste semne calificative, însă datorită faptului că aceste diferite pretense acțiuni, de o diferită intensitate și rezultat, una chiar fiind lipsită de prejudiciabilitate, dar se pedepsesc la egal, înseamnă că apriori se încalcă și principiul proportionalității, garantat de art. 54 din Constituție, pentru că faptele cu caracter diferit de gravitate, **se califica și se pedepsesc la egal**, fără a ține cont de diferența gradului de prejudicialitate și de consecințele obținute. Alta ar fi fost soluția, dacă aceste fapte distincte și diferite, ar fi fost pedepsite discret conform principiilor generale, ca și tentativă, versus faptă consumată.

6.2. Neclaritatea consta și în aceea, că legea penală criticată, nu expune o definiție logică de determinare a înșușirilor proprii ale mai multor noțiuni, **ce s-ar înțelege prin practicarea prostituției, cel puțin măcar la nivelul legislației comunitare, în particular, a statului vecin, or această omisiune a legislativului**, nu asigură claritatea și previzibilitatea legii penale, pe cînd în jurisrudenta sa, cit Curtea Europeană, atît și Curtea constituțională a Republicii Moldova, au reținut că principiul calității legii exclude în mod imperios posibilitatea incriminării și definirii infracțiunilor într-o formulă ambiguă și incertă, în caz contrar se încalcă principiul **lex certa**.

6.3. **Ca urmare a imprevizibilității legii**, în practica judiciară, ca și în speță, nu se face diferența între așa noțiuni cum "îndemnul sau determinarea la prostituție" și "acceptarea ofertei persoanei, care deja practica prostituția, care deja s-a oferit și s-a "încadrat" în această activitate, care în anumite cazuri deja are și anumita reclama precum că prestează servicii sexuale", fără a delimita cui revine oferta și cui accepta, cine este ofertantul și cine este acceptantul pretinselor servicii.

6.4. Nu se face diferența între "îndemn sau determinare la prostituție", "prostituție, prostituere", "practicare a prostituției" și "prestarea serviciilor sexuale", fie și contra plata. Între "înlesnirea practicării prostituției" și pregătirea condițiilor pentru "prestarea serviciilor sexuale", fie și contra plată. Între "client", "beneficiar de servicii" și "proxenet", or în speta inclupată nu pot fi decît clienți ai prostituatelor și nici de cum nu proxeneti, deoarece nu ei au organizat activitatea lor de prostituere și de prestare a serviciilor sexuale, ca și gen de activitate în forma de "practicare a prostituției", nu ei le-au "îndemnat sau determinat la prostituție", deoarece ele deja acordau astfel de servicii înafara intențiilor și acțiunilor inculpaților.

6.5. **Ca urmare a imprevizibilității legii**, în practica judiciară nu se ține cont și nu se ea în calcul ca activitatea de "practicare a prostituției" de "prestare a serviciilor sexuale", fie și contra plata, **ARE DOUA PĂRȚI**, fiind **relavanta axioma privind doua parti ale monedei...**

6.5.1. Prima parte, legată de prostituată, include toate persoanele ce acorda astfel de serviciu, cei ce organizează inițial prostituatele, și ulterior în forma de indeletnicire și nu intimplator sau ocazional, le "îndeamnă sau determină la prostituție", cei ce "înlesnesc nemijlocit practicarea prostituției", ca și indeletnicire și nu intimplator sau ocazional, la "prestarea serviciilor sexuale".

6.5.2. Cea de a doua parte, legată de persoanele ce "beneficiază" de serviciile din "practicarea prostituției" din "prestarea serviciilor sexuale", inclusiv clientul și oricine achita aceste servicii, altfel i-l ajută pe client, **ca parte sau "reprezentant" al sau**, inclusiv care la soliticarea beneficiarului (nu a prostituatei-n.m.) îl ajută la selectarea prostituatei, chiar și dacă îi pune la îndemina încapere etc, însă care acționează ANUME în favoarea părții beneficiare și NU direct pentru partea prostituatei.

6.6. **Or**, din punct de vedere a posibilei incriminări, diferența între proxenet și oricare alte persoane, care direct sau indirect, pregătesc sau înlesnesc pretinsa practicare a prostituției, este faptul

ca proxenetul într-un fel asigură, organizează și înlesnește anume a activității prostituatei. Pe cînd cel de al doilea, acceptînd ofertele prostituatei și ne fiind cu ea în oarecare înțelegere, ajută doar clientii și le acordă lor anumite servicii, inclusiv le achită costurile.

6.7. În această ordine de idei, importanța are și concluzia care explicit ar trebui să rezulte din lege, că pentru a fi calificat ca și proxenet, parte a prostituatei și nu a celor care beneficiază de serviciile ei, **trebuie neapărat să se constate o înțelegere prealabilă și îndelungată, fie și forțată, însă oricum complicitate ANUME cu prostituata.**

6.8. După noi, legea ar trebui să facă o distincție inversă, că **dacă persoana nu este în înțelegere prealabilă și îndelungată sau complicitate cu prostituata, ci ocazional a "beneficiat" de serviciile ei, fie ca este în înțelegere, însă pe de altă parte, doar cu potențialii clienți, aici nu poate fi vorba de componenta de infracțiune, deoarece fără complicitate nu poate fi perceput îndemnul sau determinarea, ca și modalitate de inițiere la prostituție, precum nici înlesnirea, ca și forma de complicitate, deja la practicarea prostituției.**

6.9. Altfel spus, legea ar trebui să fie clară și în ceea ce privește, că **doar complicitatea cu prostituata constituie proxenet**, pasibil de incriminare conform art. 220 Cod penal, în timp **ce orice complicitate a părții opuse, a beneficiarului** de servicii ale prostituatelor și însuși beneficiarii, **nici de cum nu pot fi proxeneti și acțiunile lor nu pot fi** calificate conform art. 220 Cod penal. Or, dacă ar fi să privim defavorabil această problemă, ar urma să recunoaștem, că, **în calitate** de proxenet, sau persoana care cumva nemijlocit "înlesnește practicarea prostituției" sau "prestarea serviciilor sexuale", **ar fi însuși persoana**, care doar "beneficiază" de aceste servicii, deoarece pe de o parte, el este ordonatorul a astfel de servicii. Pe de altă parte, este "beneficiar", pe de altă parte, el este cel care nemijlocit "face posibil", la propriu serviciile sexuale, pentru că fără el, nu ar fi posibil de a se realiza astfel de servicii, or este firesc ca în realizarea serviciilor neapărat trebuie să fie două părți.

6.10. În altă ordine de idei, **urmarea a imprevizibilității legii**, în practica juridică se consideră infracțiune fapta unei persoane neimplicate în procesul de prostituere inițială, care pentru prima oară a invitat și a "înlesnit" prostituata, care prestează astfel de servicii, **la un singur act sexual**, cu o altă persoană din anturajul "beneficiarilor", astfel chipurile ei i se trezește interesul de a "practica prostituția" cu persoana concretă. În timp ce din doctrină, este firească observația care trebuie făcută, că practicarea prostituției, precum și orice organizare, îndemn sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției, este o infracțiune continuată/**prelungită**, care se caracterizează **prin două sau mai multe acțiuni infracționale identice**, comise cu un singur scop, **alcătuit în ansamblu o infracțiune**, doar așa poate fi vorba de o *practicare* infracțională, care **este lipsa în cazul unor acțiuni singulare, așa cum și în speta.**

7. Incriminarea faptelor exuse în art. 220 Cod penal, în forma actuală, la general, este neconstituțională și sub aspectul principiilor constituționale a proporționalității și egalității în fața legii, or dacă am compara sub aspectul complicității, atunci evidentem că faptuitorul, numit proxenet, în raport cu un alt faptuitor, numit prostituata, se află în participatie, într-o cooperare cu intenție la săvîrșirea unei fapte intenționate, numite *practicarea prostituției*.

7.1. Cu alte cuvinte, dacă are loc o înțelegere liberă de voință, proxenetul și prostituata sunt complici la activitatea de *practicare a prostituției*, or, din punct de vedere a participăției, primul poate fi organizator, instigator, sau chiar complice, atunci cînd înlesnește, în timp ce prostituata, este autorul *practicării prostituției*, fiind important a aminti că conform art. 89 Cod contravențional, este stabilită răspundere contravențională pentru *practicarea prostituției*.

7.2. Respectiv, în anumite condiții, fapta proxenetului ar fi pasibilă de răspundere penală dublă, pe de o parte, de răspunderea penală, prevăzută de art. 220 Cod penal, totodată această faptă este susceptibilă și de răspunderea contravențională, într-o formă de complicitate la *practicarea prostituției*, or, datorită neclarității și imprevizibilității legii contestate, nu este clar cînd această pretinsă faptă este infracțiune și cînd este susceptibilă a fi cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, și ar fi o contravenție. Neclaritatea legii penale nu identifică situația în care aceiași faptă a pretinsului proxenet, ar putea fi calificată ca și participatie la *practicarea prostituției*, adică conform art. 89 Cod contravențional, și cînd ca și infracțiune penală, prevăzută de art. 220 Cod penal?

7.3. În genere nu este de inteles, care ar fi ratiunea Legiului, care a diferentiat discriminatoriu și neproportional, că autorul *practicării prostituției*, adică însăși prostituata, să fie **trasa doar la raspundere** contravențională, prevăzută de art. 89 Cod contravențional, pe cînd complicele acesteia, persoana, care într-un oarecare fel, o înlesnește sau o "ajută" în această activitate contravențională, atunci cînd prin nimic nu este mai periculos, însă urmează să fie tras la răspunderea penală, neaparat, prevăzută de art. 220 Cod penal, or nu este clar de ce oare fapta autorului *practicării prostituției*, ar fi mai puțin prejudiciabilă, decît fapta unui complice, care la cerința, inițiativa sau solicitarea autorului, într-un anumit mod a contribuit la săvîrșirea faptei contravenționale prin sfaturi, indicații, prestare de informații, acordare de mijloace sau instrumente ori înlăturare de obstacole, **cu alte cuvinte, care ar fi justificarea, de ce autorul practicării prostituției, ar fi contravenient, iar complicele acestuia, deja infractor?**

7.4. Ba mai mult, persoana care eventual înlesnește practicarea prostituției, într-un fel fiind ajutorul plătit al persoanei ce practică prostituția, este discriminatoriu inegal în fața legii, or cel ce comite la propriu fapta, este pedepsit mai blînd decît cel ce aflîndu-se în subordine, doar contribuie la comiterea faptei, prin ajutor sau altfel "...înlesnește practicarea prostituției".

7.5. Sub acest aspect, după noi, sînt încălcate și prevederile alin. (2) art. 16 din Constituție, care prescrie imperativ, că *toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.*

8. În confirmarea ipotezei că la incriminarea faptei contestate Legiuitorul nu a ținut cont de principiul proporționalității menționat ca în jurisprudența sa, inclusiv în Hotărîrea din 28 martie 2017, privind excepția de neconstituționalitate a articolului 307 din Codul penal (sesizarea nr.155g/2016), Înalta Curte Constituțională, a recunoscut că *legiuitorul se bucură de o marjă de apreciere destul de întinsă, avînd în vedere că acesta se află într-o poziție care îi permite să aprecieze, în funcție de o serie de criterii, necesitatea unei anumite politici penale. Cu toate acestea, Curtea a reținut că, deși, în principiu, Parlamentul se bucură de o competență exclusivă în reglementarea măsurilor ce țin de politica penală, această competență nu este absolută în sensul excluderii exercitării controlului de constituționalitate asupra măsurilor adoptate.*

8.1. Curtea a constatat că incriminarea/dezincriminarea unor fapte ori reconfigurarea elementelor constitutive ale unei infracțiuni, țin de marja de apreciere a legiuitorului, marjă care nu este absolută, ea fiind limitată de principiile, valorile și exigențele constituționale. În acest sens, Curtea a reținut că *legiuitorul trebuie să dozeze folosirea mijloacelor penale în funcție de valoarea socială ocrotită, Curtea fiind competentă să cenzureze opțiunea legiuitorului în cazul în care acestea contravin principiilor și exigențelor de rang constituțional.*

8.2. În acest context, Curtea a reținut că, în exercitarea competenței de legiferare în materie penală, legiuitorul trebuie să țină seama de principiul potrivit căruia *incriminarea unei fapte ca infracțiune trebuie să intervină ca ultim resort în protejarea unei valori sociale, ghidîndu-se după principiul „ultima ratio”, care semnifică că legea penală este unica măsură ce poate atinge scopul urmărit, altele de ordin civil, administrativ, disciplinar etc. fiind ineficiente în realizarea acestui deziderat. În aceeași ordine de idei, Curtea a reținut că, din perspectiva principiului „ultima ratio” în materie penală, nu este suficient să se constate că faptele incriminate aduc atingere valorii sociale ocrotite, ci această atingere trebuie să prezinte un anumit grad de intensitate, de gravitate, care să justifice sancțiunea penală.*

8.3. Curtea a reamintit că unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului și ale statului de drept îl constituie principiul legalității. În acest sens, Curtea a subliniat că, în conformitate cu principiul interzicerii interpretării extensive a legii penale, analogia nu este niciodată permisă în dreptul penal în detrimentul inculpatului. Dimpotrivă, în domeniul penal, legea este de strictă interpretare. În acest context, însăși Constituția, în articolul 22 garantează că nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos, mai cu seamă cu gradul prejudiciabil, anume de nivel penal și nu contravențional.

8.4. Deducția expusă rezultă și din dispozițiile art. 22 din Constituția Republicii Moldova¹, art.11.2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului², conform căroră "Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau omisiune care, în momentul în care a fost sfârșită, nu constituia o infracțiune, potrivit dreptului național sau internațional. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsă mai severă decât aceea care era aplicabilă în momentul săvârșirii infracțiunii."

8.5. În același timp, Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor omului (cazul (BAŞKAYA și OKÇOUĞLU contra TURCIEI; CANTONI contra FRANȚEI) privind aplicarea art. 7 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a libertăților Fundamentale la fel susține principiul că persoana poate fi pedepsită numai în baza legii (*nullum crimen, nulla poena sine lege*).

8.6. Prin hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 22.11.1995, pronunțată în cauza S.W. versus Regatul Unit, CtEDO a reținut că „... art. 7 nu se limitează la interzicerea aplicării retroactive a legii penale în detrimentul acuzatului. Acest articol consacra de asemenea într-un mod general și principiul penal „*nullum crimen, nulla poena sine lege*” precum și principiul, conform căruia o lege penală nu poate fi interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului în special prin analogie...” (§ 35 al Hotărârii CtEDO). În continuare CtEDO a reținut că art. 7 urmează a fi interpretat și aplicat așa cum rezultă din obiectul și scopul lui, și în așa mod încât să se asigure o protecție efectivă împotriva urmărilor și condamnărilor penale arbitrare...” (§ 34 al Hotărârii CtEDO).

8.7. De aici reiese că principiul clarității și securității juridice, imperativ susține, că norma de drept trebuie să fie formulată în așa mod încât fiecare individ din conținutul acesteia, după caz chiar și cu ajutorul interpretărilor judecătorești, să înțeleagă univoc sau explicit ce acțiune sau omisiune va atrage după sine răspunderea sa.³ Cu alte cuvinte legea trebuie să fie previzibilă și accesibilă, sau atât infracțiunile cât și pedepsele pentru săvârșirea acestora trebuie să fie **explicit** prevăzute de lege.

8.7. **Principiile** respective sunt garantate și de art. 7 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale (în continuare „CEDO”).

9. Prin urmare, aplicând speței aceste standarde, consideram ca cel puțin forma neinsistentă a "îndemnului la prostituție", dacă nu a fost urmată de rezultat - de *determinare proprie la prostituție*, nu are gradul convenit de prejudiciabilitate, și ne fiind din perspectiva principiului „ultima ratio” în materie penală, nu puteau fi incriminate, pentru că aceste fapte, desi aduc atingere valorii sociale ocrotite, însă această atingere nu prezintă gradul suficient de intensitate, de gravitate, care să justifice sancțiunea anume penală. La fel nu este proporțională și echitabilă nici diferențierea responsabilității autorului "practicării prostituției", atunci când acesta antrenează un "ajutor", în forma de complice, care la cerința, inițiativa sau solicitarea autorului "practicării prostituției", într-un anumit mod, de subordonare "...înlesnește practicarea prostituției", anume la cerința prostituatei. De altfel, nu este proporțional și logic, ca contribuția la săvârșirea doar a unei fapte contravenționale, să fie **pasibilă de a fi pedepsită tocmai la** răspundere anume penală și nu contravențională. Cu alte cuvinte, în această formulă, nu este echitabil că autorul *practicării prostituției*, să fie contravenient, iar complicele lui, cel ce îl ajută, la solicitarea sa, **deja sa fie infractor**.

9.1. Pe cale de consecință constatăm că legea nu acorda un grad de claritate, astfel încât persoana să-și adopteze conduita, să cunoască cu certitudine, când fapta sa va fi o contravenție și când deja o infracțiune, și de ce infracțiune și nu contravenție și de ce invers, ceea ce reprezintă o încălcare a articolului 4, 16 și 22, în coroborare cu articolele 23 și 54 din Constituție, or referitor la exigențele de claritate și previzibilitate ale normei contestate sub aspectele în referință, menționăm că acestea vin în contradicție și cu prevederile alin. (2) art. 23 din Constituție, conform căroră, *statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.* În cazul dat, în viziunea noastră, prin publicarea unei legi neclare, prin omiterea reglementării unor definiții logice de determinare a însușirilor proprii ale acestor noțiuni, previzibile și accesibile, care ar conține garanții contra abuzului, precum și prin tratarea

¹ Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29.07.1994, în vigoare din 27.08.1994

² În vigoare pentru Republica Moldova din 12 septembrie 1997.

³ Микле де Сальва. Прецеденты Европейского Суда по Правам Человека. Судебная практика с 1960 по 2002 г.- Санкт-Петербург: Юридический центр Пресс, 2004, p.516-517.

inegala a persoanelor in aceleasi conditii, **statul nu** a asigurat **accesibilitatea acestei legi**.

9.2. Tot odată în alin. (2) al art. 3 Cod penal este stipulat că interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sînt interzise, respectiv, se deduce principiul neadmiterii interpretării **desfășurate** a normei de drept, sau de procedură penală în defavoarea celui incriminat.

10. Este de menționat că în Hotărârile sale, Curtea Constituțională a reținut că în virtutera garanțiilor constituționale, cadrul **legal național trebuie să fie compatibil** cu Convenția Europeană și cu jurisprudența Curții Europene. Or, prin *Hotărârea nr.55 din 14 octombrie 1999 privind interpretarea unor prevederi ale articolului 4 din Constituția Republicii Moldova*, Curtea Constituțională a statuat, cu valoare de principiu, că „această prevedere comportă consecințe juridice, presupunând, mai întâi, că organele de drept, inclusiv Curtea Constituțională [...], sunt în drept să aplice în procesul examinării unor cauze concrete normele dreptului internațional [...], acordând, în caz de neconcordanță, prioritate prevederilor internaționale”.

10.1. În aceeași ordine de idei, în Hotărârea nr. 10 din 16 aprilie 2010 pentru revizuirea Hotărârii Curții Constituționale nr. 16 din 28 mai 1998 „Cu privire la interpretarea art.20 din Constituția Republicii Moldova” în redacția Hotărârii nr. 39 din 9 iulie 2001, Curtea a menționat că „*practica jurisdicțională internațională [...] este obligatorie pentru Republica Moldova, ca stat care a aderat la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale*”.

10.2. În Hotărârea nr. 8 din 20.05.2013, Înalta Curte a menționat că, legalitatea, ca *principiu de bază a statului de drept presupune conformitatea normei sau a actului de procedură privind edictarea normelor juridice. Comportamentul legal vizează atît activitatea de legiferare a Parlamentului, cît și stabilirea normelor interne de organizare și funcționare, care au o conexiune directă cu procesul legiferării.*

11. Prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 13 din 15.05.2015 (& 105-109), Înalta Curte a reiterat următoarele:

„105. Totodată, Curtea menționează că articolul 23 alin. (2) din Constituție pune în sarcina statului obligația de a face accesibile toate legile și actele normative. Deși articolul 23 din Constituție cuprinde expres doar criteriul de accesibilitate și claritate al legii, Curtea, prin jurisprudența sa, a reținut că normele adoptate de autoritățile publice urmează a fi și suficient de precise și previzibile.

106. Curtea reține că potrivit jurisprudenței Curții Europene: „O normă este accesibilă și previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane să își corecteze conduita și să fie capabilă, cu consiliere adecvată, să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-o normă. [...] legea trebuie să fie accesibilă într-un mod adecvat: cetățeanul trebuie să aibă un indiciu adecvat, în circumstanțe concrete, asupra reglementărilor legale aplicabile [...]” (cauza *Silver vs Regatul Unit*, hotărârea din 25 martie 1983).

107. Totodată, în jurisprudența sa Curtea Europeană a statuat că: „[...] odată ce statul adoptă o soluție, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu claritate și coerență pentru a evita pe cât este posibil insecuritatea juridică și incertitudinea pentru subiectele de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei soluții [...]” (cauza *Păduraru vs România*, hotărârea din 1 decembrie 2005).

108. Curtea menționează că orice act normativ trebuie să respecte principiile și normele constituționale, precum și exigențele de tehnică legislativă, menite să asigure claritatea, previzibilitatea, predictibilitatea și accesibilitatea actului. Legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține, iar în cazul unor instituții juridice cu o structură complexă, să prevadă elementele ce disting particularitățile lor.

109. Curtea reține că, prin reglementările de tehnică legislativă, legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvată ale fiecărui act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară”.

12. În Hotărârea nr. 14 din 27.05.2014, pentru controlul constituționalității art. II al Legii nr. 56 din 4 aprilie 2014 pentru completarea articolului 60 din Codul penal al Republicii Moldova

(*sizarea nr. 27a/2014*), Curtea Constituțională reține că *legea penală constituie un ansamblu de reguli juridice, formulate într-o manieră clară, concisă și precisă.*

79. În Raportul Comisiei de la Veneția privind preeminența dreptului (adoptat la cea de-a 86-a sesiune plenară, 25-26 martie 2011) s-a stabilit:

„47. Parlamentul nu poate deroga de la drepturile fundamentale adoptând texte ambigue de legi. Cetățenii trebuie să se bucure de o protecție juridică esențială în fața statului și instituțiilor sale.”

80. Curtea menționează că, potrivit articolului 23 din Constituție, statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle, făcând accesibile în acest sens toate legile.

81. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că persoana este în drept să cunoască, în termeni foarte clari, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze responsabilitatea penală (*cauza Kokkinakis vs. Grecia din 25 mai 1993*). Atunci când un act este privit ca infracțiune, judecătorul poate să precizeze elementele constitutive ale infracțiunii, dar nu să le modifice, în detrimentul acuzatului, iar modul în care el va defini aceste elemente constitutive trebuie să fie previzibil pentru orice persoană consultată de un specialist (*cauza X. vs. Regatul Unit din 7 mai 1982*).

82. De asemenea, în cauza E.K. vs. Turcia din 7 februarie 2002, Curtea Europeană reafirmă cerințele previzibilității legii penale și formulării **suficient de clare**: „*Această condiție se consideră îndeplinită atunci când justițiabilul, citind textul dispoziției pertinente și, în caz de necesitate, cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțele judecătorești, poate să știe pentru ce acțiuni și inacțiuni poate fi supus răspunderii penale (§51)*”.

83. Curtea reține că legea penală are repercusiunile cele mai dure comparativ cu alte legi sancționatoare, ea incriminează faptele cele mai prejudiciabile, respectiv, **norma penală trebuie să dispună de o claritate desăvârșită pentru toate elementele componenței infracțiunii** în cazul normelor din partea specială a legii penale. Această condiție este indispensabilă și în cazul normelor din partea generală a legii penale.

84. Formulele generale și abstracte **într-un caz concret** pot afecta funcționalitatea legii penale, aplicarea ei coerentă și sistemică, ceea ce ar denatura principiul calității legii.

13. În Hotărîrea din 22 iulie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 125 lit. b) din Codul penal, a articolelor 7 alin. (7), 39 pct. 5), 313 alin. (6) din Codul de procedură penală și a unor prevederi din articolele 2 lit. d) și 16 lit. c) din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție (faptele care constituie practicarea ilegală a activității de întreprinzător) (*sesizarea nr. 37g/2016*), Curtea Constituțională a Republicii Moldova:

69. ...subliniază că formularea unor norme juridice declarative în acte normative nepenale, prin care se proclamă interdicția unei activități de întreprinzător, nu este suficientă pentru asigurarea principiului „ultima ratio”, prin care o faptă se incriminează ca infracțiune. Interdicția nu este suficientă pentru a declara respectivul comportament infracțiune. Mai mult decât atât, expresia generică utilizată în legile extrapenale, care reglementează activitatea de întreprinzător, și anume „nerespectarea prezentei legi atrage răspundere disciplinară, civilă, contravențională și penală, în conformitate cu legislația în vigoare”, nu poate determina în mod automat încorporarea activității în prevederea art. 125 lit. b) din Codul penal. O astfel de interpretare ar conduce la încălcarea principiului interzicerii interpretării extensive a legii penale. Or, interpretarea strictă a legii penale este un corolar direct al principiului legalității penale, a cărui valoare juridică este recunoscută atât în legislația națională, cât și în cea europeană. Art. 3 alin. (2) din Codul penal stabilește expres că „interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sunt interzise”, în caz contrar judecătorului i-ar reveni puterea de creare și legiferare a infracțiunilor.

70. ... menționează că, în materie penală, principiile „nullum crimen sine lege” și „nulla poena sine lege”, stabilite ca valori constituționale în art. 22 din Constituție, impun ca doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. Cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii **penale urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului.**

71. ... reține că persoana trebuie **să poată determina fără echivoc** comportamentul care poate avea un caracter penal.

72. În cauza Dragotoniuc și Militaru-Pidhorni c. României (hotărârea din 24 mai 2007) Curtea Europeană a statuat: „Ca o consecință a principiului legalității condamnărilor, dispozițiile de drept penal sunt **supuse principiului de strictă interpretare.**”

73. De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea de Justiție a UE a statuat că „principiul potrivit căruia o dispoziție **de drept penal nu poate fi interpretată extensiv în defavoarea acuzatului**, corolar al principiului legalității incriminării și al pedepsei și, în general, al principiului securității juridice, împiedică declanșarea procedurilor penale în privința comportamentelor ce nu sunt clar definite ca infracțiuni prin lege” (Procedurile penale împotriva lui X, cauzele reunite C-74/95 și C-129/95, 12 decembrie 1996, §25).

V. Prevederi relevante din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova.

În baza hotărârii menționate, Curtea Constituțională a hotărât:

în sensul art. 135 alin.(1) lit. a) și g) coroborat cu art.20, 115, 116 din Constituție:

- în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor..., ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională;

- excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau de reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

- sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;

- judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea următoarelor condiții:

1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art. 135 alin.1 lit.a) din Constituție;

2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

-Până la adoptarea de către Parlament a reglementărilor în executarea hotărârii, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a art. 135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituție.

VI. Prevederi relevante din Constituția Republicii Moldova:

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 16

Egalitatea

(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Articolul 22

Neretroactivitatea legii

Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decît cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 54

Restrîngerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrîngeri decît celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrîngerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrîngerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

VII. Prevederi relevante din Declarația Universală a Drepturilor Omului⁴

Articolul 11.2

Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau omisiune care, în momentul în care a fost sfârșită, nu constituia o infracțiune, potrivit dreptului național sau internațional. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsă mai severă decît aceea care era aplicabilă în momentul săvârșirii infracțiunii.

VIII. Prevederi relevante ale Convenției Europene a Drepturilor Omului

Preambul

Guvernele semnatare, membre ale Consiliului Europei,

⁴ În vigoare pentru Republica Moldova din 12 septembrie 1997.

...hotărâte, în calitatea lor de guverne ale statelor europene animate de același spirit și având un patrimoniu comun de idealuri și de tradiții politice, de respect al libertății și de **preeminență a dreptului**, să ia primele măsuri menite să asigure garantarea colectivă a anumitor drepturi enunțate în Declarația Universală, au convenit asupra celor ce urmează:

Articolul 1

Obligația de a respecta drepturile omului

Înaltele Părți contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în titlul I al prezentei Convenții:

Articolul 6

Dreptul la un proces echitabil

1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a **cauzei sale**, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra **încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil**, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori a securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Articolul 7

Nici o pedeapsă fără lege

1. Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, în momentul în care a fost săvârșită, nu constituia o infracțiune, potrivit dreptului național sau internațional. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsă mai severă decât aceea care era aplicabilă în momentul săvârșirii infracțiunii.
2. Prezentul articol nu va aduce atingere judecării și pedepsirii unei persoane vinovate de o acțiune sau de o omisiune care, în momentul săvârșirii sale, era considerată infracțiune potrivit principiilor generale de drept recunoscute de națiunile civilizate.

Articolul 13

Dreptul la un recurs efectiv

Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

IX. Prevederi relevante din Codul penal al Republicii Moldova:

Articolul 3. Principiul legalității

- (1) Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei infracțiuni nici supus unei pedepse penale, decât în baza unei hotărâri a instanței de judecată și în strictă conformitate cu legea penală.
- (2) Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sînt interzise.

Articolul 30. Infracțiunea prelungită

- (1) Se consideră infracțiune prelungită fapta săvârșită cu intenție unică, caracterizată prin două sau mai multe acțiuni infracționale identice, comise cu un singur scop, alcătuind în ansamblu o infracțiune.
- (2) Infracțiunea prelungită se consumă din momentul săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni infracționale.

Articolul 220. Proxenetismul

(1) Îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției, ori tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, dacă fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane, se pedepsesc...

IX -1. Prevederi relevante din Codul contravențional al Republicii Moldova:

Articolul 5. Principiul legalității

(1) Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională.

(2) Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii contravenționale sînt interzise.

Articolul 10. Contravenția

Constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Articolul 89. Practicarea prostituției

(1) Practicarea prostituției se sancționează cu amendă de la 24 la 36 de unități convenționale sau cu muncă nereimunerată în folosul comunității de la 20 la 40 de ore.

(2) Persoana angajată în prostituție contrar voinței sale este degrevată de răspundere contravențională.

VIII. EXPUNEREA CERINTELOR AUTORULUI SESIZĂRII:

Pornind de la cele expuse consider că prevederile nominalizate ale Codului penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 72–74, art. 195), cu modificările ulterioare nu corespund prevederilor articolelor 4, 16, 22, 23 și 54 din Constituția Republicii Moldova, respectiv în conformitate cu alineatul (1) litera a) articolul 135 din Constituția Republicii Moldova, litera a) alineatul (1) articolul 4 al Legii cu privire la Curtea Constituțională și litera a), alineatul (1) articolul 4 din Codul jurisdicției constituționale;

SOLICIT:

1. Primirea spre examinare a prezentei sesizări și includerea ei pe ordinea de zi a Curții Constituționale.

2. Exercițarea controlului constituționalității sintagmei "îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției" din alineatul (1) articolul 220 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 72–74, art. 195), cu modificările și completările ulterioare, în sensul corespunderii acestora cu prevederile articolelor 4, 16, 22, 23 și 54 din Constituția Republicii Moldova.

3. Exercițarea controlului constituționalității Codului penal al Republicii Moldova în partea ce ține de omisiunea de a defini (reglementa) cu claritate, ce înseamnă "prostituție" și "practicare a prostituției".

IX. EXPUNEREA DATELOR SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

Se impune ca instanța care judeca cazul, în virtutea alineatului (3) art. 7 Cod procedură penală, să dispună suspendarea judecării cauzei, pînă cînd actele juridice invocate vor fi supuse controlului constituționalității.

X. DOCUMENTELE ANEXATE:

Anexă: Materialele cauzei penale, care urmează a fi prezentate de instanța de judecată, precum și extrase din Codurile penale ale Federației Ruse, Ucrainei, Republicii Belarusi, Kazahstanului și României, în partea ce acestea se referă la problema vizată, pe 3 file.

XI. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

Declar pe onoare ca informațiile care figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte și corespund convingerii personale și libertății de exprimare.

Cu profund respect,
Avocatul

Gheorghe MALIC

Dosarul nr.1a-961/17

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani

Judecător: Ion Morozan

Î N C H E I E R E

14 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Avînd în componența sa :

Președintele ședinței de judecată, judecătorul
judecătoriai

Oxana Robu

Svetlana Balmuș și Igor Mânăscurtă

Grefier

Olesea Slavinschi

cu participarea:

Procurorului

Valentina Bradu

Avocaților

Buliga Ion, Malic Gheorghe

Examinînd în ședință de judecată publică cererea înaintată de avocatul Gheorghe Malic în numele inculpatului, Bolbocean Alexei privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cadrul judecării apelurilor declarate de procurorul, în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Popescu Corneliu, apelul comun declarat de către avocatul Lucian Rogac și inculpatul Bolbocean Alexei, apelul declarat de către avocatul Malic Gheorghe în interesele inculpatului Bolbocean Alexei împotriva sentinței judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani, din 06 iunie 2017, întru acuzarea lui Bolbocean Alexei Iurie a.n. 18.10.1975, Patrașca Eduard Gheorghe a.n. 26.06.1984 învinuiți în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 220 alin. (2) alin. a), c) CP RM,-

c o n s t a t ă :

Prin sentința Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 06 iunie 2017, inculpatul Bolboceanu Alexei Iurie, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit.a) CP fiindu-i stabilită pedeapsa în formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 CP executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 (patru) ani dacă, în termenul de probă, condamnatul Bolboceanu Alexei Iurie nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Patrașca Eduard Gheorghe, a fost achitat, în baza art.220 alin.(2) lit.a), c) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În privința corpului delict: șase bancnote cu valoare nominală de 50 euro cu seria și numărul X 82457757038, V 43212291763, Ș_70127960164, „S 72244471633, S 55903171453, S 47375397511, ridicate în cadrul percheziției și recunoscute în calitate de corp delict prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictate la cauza penală din 21 septembrie 2016 (Volumul I, f.d.25), în conformitate cu prevederile art. 106 alin.(2) lit. a) Cod penal, s-a aplicat măsura de siguranță confiscarea specială ca bunuri utilizate pentru săvârșirea infracțiunii și au fost trecute forțat și gratuit în proprietatea statului, după intrarea sentinței în vigoare.

Corpul delict și anume: CD-R pe care sunt înscrise descifrările convorbirilor telefonice efectuate de la nr. 069711150 ce aparține lui Patrașca Eduard și de la nr. 068060008 ce aparține lui Bolboceanu Alexei, s-a dispus de păstrat la materialele cauzei pe durata păstrării acesteia.

Telefonul mobil de model „Nokia 8600d” cu IMEI 356297/01/155195/2 în care este introdusă cartela SIM „Orange” cu nr. 069711150, s-a dispus de restituit lui Patrașca Eduard, după intrarea în vigoare a sentinței.

Telefonul mobil de model „Sony E 2105” cu IMEI 35813706-725265-8 în care este introdusă cartela SIM „Moldcell” cu nr. 078447574, s-a dispus de lăsat în proprietatea lui Bogdanaș Cristina, care a fost restituit la data de 21.09.2016, (Volumul I, f.d.38, 39);

Telefonul mobil de model „Nokia RM-1133” cu IMEI 355123072251342 și IMEI 355123072251359 în care este introdusă cartela SIM „Moldcell” cu nr. 89373022100008847128 și cartela SIM „Lycamobile” cu nr. 8944260907006165460, s-a dispus de lăsat în proprietatea lui Petrov Iaroslav, care a fost restituit la data de 22.09.2016, (Volumul I, f.d.44,45);

Telefonul mobil de model „iPhone A 1633FCCIDBCG-E29460JC579C-E2946A” în care este introdusă cartela SIM „Orange” cu nr. 068060008, s-a dispus de lăsat în proprietatea lui Bolboceanu Alexei, care a fost restituit la data de 28.09.2016, (Volumul I, f.d.49, 50);

Telefonul mobil de model „Samsung” cu IMEI 354327075039106 și IMEI 354326075039108 în care este introdusă cartela SIM „Moldcell” cu nr.078433786, s-a dispus de lăsat în proprietatea lui Pascaru Olesea, care a fost restituit la data de 21.09.2016, (Volumul I, f.d.33);

Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că Bolboceanu Alexei în perioada de timp 18-20 septembrie 2016, aflându-se în mun. Chișinău și acționând în scopul îndemnării și înlesnirii la practicarea prostituției de către alte persoane, neavând posibilitate de a realiza desinestător intențiile sale infracționale, având o înțelegere din timp cu Patrașca Eduard Gheorghe, conform planului pregătit în prealabil, a selecta mai multe domnișoare pentru acordarea serviciilor sexuale contra plată. în continuare, Bolboceanu Alexei Iurie, întru realizarea intențiilor infracționale comune de îndemnare la practicarea prostituției, cunoscând cu

certitudine despre existența clienților care au solicitat să le fie acordate servicii sexuale contra plată de către mai multe persoane, la 18.09.2016 le-a contactat telefonic pe Bogdanaș Cristina Sergiu și Pascaru Olesea Iurie și le-a informat despre acest fapt. Totodată, în cadrul convorbirilor telefonice avute cu acestea, Patrașca Eduard Gheorghe, trezindu-le interesul pentru practicarea prostituției, prin convingeri că în urma practicării prostituției vor fi remunerate cu suma de 150 de euro fiecare, le-a îndemnat pe Bogdanaș Cristina Sergiu și Pascaru Olesea Iurie la practicarea prostituției. Întru atingerea scopului său infracțional, Bolboceanu Alexei Iurie, obținând consimțământul Cristinei Bogdanaș și Olesei Pascaru de a practica prostituția, a înlesnit practicarea prostituției de către acestea găsindu-le clienți.

După ce, Patrașca Eduard Gheorghe, acționând în continuare cu scopul înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, fiind informat de către Bolboceanu Alexei Iurie, cu care acționa împreună și de comun acord, despre identificarea domnișoarelor pentru acordarea serviciilor sexuale contra plată, a comandat pentru data de 20.09.2016 ora 17:00 sauna situată pe adresa mun. Chișinău, str. A. Marinescu 17.

Ulterior, Bolboceanu Alexei Iurie, acționând în continuare cu scopul înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, fiind informat de către Patrașca Eduard Gheorghe, cu care acționa împreună și de comun acord, despre locul unde urmează să se deplaseze cu persoanele îndemnate la practicarea prostituției și anume la sauna situată pe adresa mun. Chișinău, str. A. Marinescu 17, a comunicat Cristinei Bogdanaș și Olesei Pascaru despre faptul dat, prin ce le-a înlesnit practicarea prostituției, asigurând legătura dintre client și prostituată.

În continuare, Patrașca Eduard Gheorghe, la data de 20.09.2016, aflându-se în sauna situată pe adresa mun. Chișinău, str. A. Marinescu 17, după venirea la locul menționat a persoanelor îndemnate de către Bolboceanu Alexei Iurie, cu care acționa împreună, a înlesnit practicarea prostituției Cristinei Bogdanaș și Olesei Pascaru, punându-le la dispoziție localul unde acestea urmau să practice prostituția, precum și asigurarea legăturii dintre acestea și clienți.

Ulterior, Bogdanaș Cristina Sergiu și Pascaru Olesea Iurie, primind de la Bolboceanu Alexei Iurie suma de 150 euro fiecare, le-au acordat servicii sexuale lui Culeac Mihai și respectiv Petrov Iaroslav.

Astfel, lui Bolboceanu Alexei Iurie prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit proxenetismul, adică îndemnul la prostituție, înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană, acțiuni săvârșite asupra a două persoane și de către de două persoane, infracțiune prevăzută de art. 220 alin.(2) lit. a), c) din Codul penal.

Patrașca Eduard Gheorghe, este învinuit de organul de urmărire penală pentru faptul că, în perioada de timp 18-20 septembrie 2016, aflându-se în mun. Chișinău și acționând în scopul îndemnării și înlesnirii la practicarea prostituției de către alte persoane, neavând posibilitate de a realiza de sine stătător intențiile sale

infracționale, a informat despre acest fapt pe Bolboceanu Alexei Iurie și i-a solicitat de a selecta mai multe domnișoare pentru acordarea serviciilor sexuale contra plată. În continuare, Bolboceanu Alexei Iurie, care acționa împreună și de comun acord cu Patrașca Eduard Gheorghe, întru realizarea intențiilor infracționale comune de îndemnare la practicarea prostituției, cunoscând cu certitudine despre existența clienților care au solicitat să le fie acordate servicii sexuale contra plată de către mai multe persoane, la 18.09.2016 le-a contactat telefonic pe Bogdanaș Cristina Sergiu și Pascaru Olesea Iurie și le-a informat despre acest fapt. Totodată, în cadrul convorbirilor telefonice avute cu acestea, Patrașca Eduard Gheorghe, trezindu-le interesul pentru practicarea prostituției, prin convingeri că în urma practicării prostituției vor fi remunerate cu suma de 150 de euro fiecare, le-a îndemnat pe Bogdanaș Cristina Sergiu și Pascaru Olesea Iurie la practicarea prostituției. Întru atingerea scopului său infracțional, Bolboceanu Alexei Iurie, obținând consimțământul Cristinei Bogdanaș și Olesei Pascaru de a practica prostituția, a înlesnit practicarea prostituției de către acestea găsiindu-le clienți. După ce, Patrașca Eduard Gheorghe, acționând în continuare cu scopul înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, fiind informat de către Bolboceanu Alexei Iurie, cu care acționa împreună și de comun acord, despre identificarea domnișoarelor pentru acordarea serviciilor sexuale contra plată, a comandat pentru data de 20.09.2016 ora 17:00 sauna situată pe adresa mun. Chișinău, str. A. Marinescu 17.

Ulterior, Bolboceanu Alexei Iurie, acționând în continuare cu scopul înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, fiind informat de către Patrașca Eduard Gheorghe, cu care acționa împreună și de comun acord, despre locul unde urmează să se deplaseze cu persoanele îndemnate la practicarea prostituției și anume la sauna situată pe adresa mun. Chișinău, str. A. Marinescu 17, a comunicat Cristinei Bogdanaș și Olesei Pascaru despre faptul dat, prin ce le-a înlesnit practicarea prostituției, asigurând legătura dintre client și prostituată.

În continuare, Patrașca Eduard Gheorghe, la data de 20.09.2016, aflându-se în sauna situată pe adresa mun. Chișinău, str. A. Marinescu 17, după venirea la locul menționat a persoanelor îndemnate de către Bolboceanu Alexei Iurie, cu care acționa împreună, a înlesnit practicarea prostituției Cristinei Bogdanaș și Olesei Pascaru, punându-le la dispoziție localul unde acestea urmau să practice prostituția, precum și asigurarea legăturii dintre acestea și clienți.

Ulterior, Bogdanaș Cristina Sergiu și Pascaru Olesea Iurie, primind de la Bolboceanu Alexei Iurie suma de 150 euro fiecare, le-au acordat servicii sexuale Culeac Mihai și respectiv Petrov Iaroslav.

Astfel, lui Patrașca Eduard Gheorghe i se impută că prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit proxenetismul, adică îndemnul la prostituție, înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană, acțiuni săvârșite asupra a două

persoane și de către de două persoane, infracțiune prevăzută de art. 220 alin.(2) lit. a), c) din Codul penal.

Împotriva sentinței instanței de fond, au declarat apeluri procurorul, în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Popescu Corneliu, apelul comun declarat de către avocatul Lucian Rogac și inculpatul Bolbocean Alexei, apelul declarat de către avocatul Malic Gheorghe în interesele inculpatului Bolbocean Alexei.

La data de 18 aprilie 2018, în ședința de judecată a instanței de apel avocatul Gheorghe Malic a înaintat o cerere în care a solicitat exercitarea controlului constituționalității sintagmei ”îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției din alineatul (1) articolul 220 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 72-74, art. 195), cu modificările ulterioare, în sensul corespunderii acestora cu prevederile articolelor 4, 16, 22, 23 și 54 din Constituția Republicii Moldova.

Exercitarea controlului constituționalității Codului penal al Republicii Moldova în partea ce ține de omisiunea de a definitiva (reglementa) cu claritate, ce înseamnă ”prostituție ” și ”practicare a prostituției. Cererea a fost examinată la data de 14 mai 2018.

În ședința de judecată avocatul, Malic Gheorghe, Buliga Ion cu inculpații Patrașca Eduard și Bolbocean Alexei au solicitat admiterea cererii.

Procurorul Valentina Bradu a solicitat respingerea cererii înaintate de avocatul, Malic Gheorghe.

Audiind opiniile participanților la proces, studiind materialele dosarului, Colegiul Penal consideră cererea înaintată de avocatul Malic Gheorghe în numele inculpatului Bolbocean Alexei privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, parțial întemeiată și o va admite parțial din următoarele considerente.

În conformitate cu dispoziția art.7 alin.(3) CPP, „Dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rândul său, sesizează Curtea Constituțională.”.

Potrivit art.135 alin.(1) lit.a), g) din Constituția RM, „Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte și rezolvă cazurile excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție ”.

Aceleași stipulațiuni legale sunt reiterate și în art. 4 alin.(1) lit.a), g) al Legii cu privire la Curtea Constituțională nr. 317 din data de 13.12.1994 și în art. 4 alin.(1) lit. a) și g) din Codul Jurisdicției constituționale.

La fel, Colegiul Penal notează că în temeiul Hotărîrii Curții Constituționale din 09.02.2016, s-a statuat că în sensul articolului 135 alineatul (1) lit. a) și g) coroborat cu articolele 20, 115, 116 și 134 din Constituție:

- în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională;

- excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

- sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;

Mai mult decât atât, prin aceeași hotărâre, Curtea Constituțională, a relevat că, judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

(1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

(2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

(3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

(4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

La fel, în cadrul hotărîrii Curții Constituționale din 09.02.2016 s-a hotărît ca, până la adoptarea de către Parlament a reglementărilor în executarea prezentei hotărâri, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate să se prezinte Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a articolului 135 alineatul (1) lit. a) și g) din Constituție și astfel cum au fost explicate în prezenta hotărâre, în conformitate cu considerentele menționate în cuprinsul acesteia și al Regulamentului privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională.

După această proiectare a cadrului normativ de referință, în speță, instanța de apel reține că, sunt întrunite condițiile indicate în Hotărîrea Curții Constituționale nr. 2 din data de 09 februarie 2016 în partea exercitării controlului constituționalității sintagmei ”îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției din alineatul (1) articolul 220 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 72-74,

art. 195), cu modificările ulterioare, în sensul corespunderii acestora cu prevederile articolelor 4, 16, 22, 23 și 54 din Constituția Republicii Moldova.

Or, obiectul excepției de neconstituționalitate invocate supra îl constituie art.220 CP RM în partea în care dispozițiile lui și anume **"îndemnul, determinarea și înlesnirea prostituției"** nu sunt susceptibile de a fi în mod clar definite - care intră în categoria actelor cuprinse în art. 135 alin.(1) lit.a) din Constituția RM. Ridicarea excepției de neconstituționalitate a fost solicitată de către un participant la prezentul proces penal- avocatul, Malic Gheorghe în interesele inculpatului Bolbocean Alexei.

În plus, normele vizate în prezenta solicitare de ridicare a excepției de neconstituționalitate nu au făcut obiectul controlului de constituționalitate.

Totodată, normele procesuale invocate drept neconstituționale de către avocatul, Malic Gheorghe în interesele inculpatului Bolbocean Alexei urmează a fi aplicate la examinarea prezentei cauze penale în ordine de apel.

În acest context, notăm că în speță sunt întrunite condițiile legale de ridicare a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 220 CP RM a sintagmei **"îndemnul, determinarea și înlesnirea prostituției"**.

Referitor la solicitarea avocatului Malic Gheorghe privind exercitarea controlului constituționalității Codului penal al Republicii Moldova în partea ce ține de omisiunea de a defini (reglementa) cu claritate, ce înseamnă "prostituție" și "practicare a prostituției", Colegiul penal o consideră neîntemeiată, or claritatea noțiunilor menționate poate fi identificată prin consultarea Dex-ului sau a altor izvoare.

Sintetizând circumstanțele releifate, suprapuse la textele de lege enunțate, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite parțial cererea înaintată de avocatul Malic Gheorghe în partea exercitării controlului constituționalității sintagmei "îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției din alineatul (1) articolul 220 din Codul penal al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 7, 341-342, Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,-

D I S P U N E:

Se admite parțial cererea înaintată de avocatul Malic Gheorghe privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cadrul judecării apelurilor declarate de procurorul, în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Popescu Corneliu, apelul comun declarat de către avocatul Lucian Rogac și inculpatul Bolbocean Alexei, apelul declarat de către avocatul Malic Gheorghe în interesele inculpatului Bolbocean Alexei împotriva sentinței judecătorești Chișinău, sediul Buiucani, din 06 iunie 2017, întru acuzarea lui Bolbocean Alexei Iurie a.n.

18.10.1975, Patrașca Eduard Gheorghe a.n. 26.06.1984 învinuiți în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 220 alin. (2) alin. a), c) CP RM

Se ridică excepția de neconstituționalitate, la sesizarea depusă de avocatul, Malic Gheorghe pentru verificarea constituționalității sintagmelor "îndemnul, determinarea și înlesnirea prostituției" din art. 220 Cod penal.

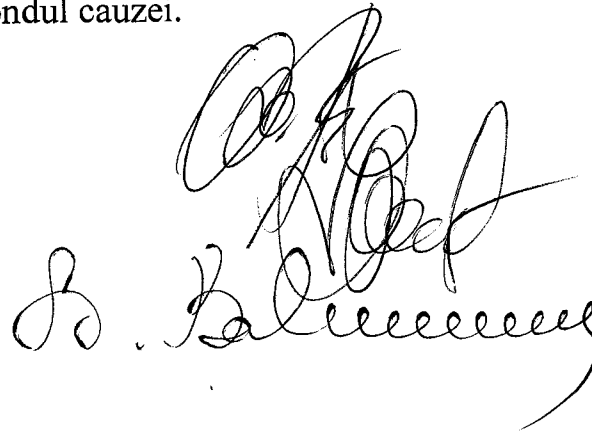
Se remite în adresa Curții Constituționale sesizarea depusă de avocatul, Malic Gheorghe pentru verificarea constituționalității sintagmelor "îndemnul, determinarea și înlesnirea prostituției" din art. 220 Cod penal.

În rest cererea se respinge ca nefondată.

Încheierea este definitivă, însă este susceptibilă recursului la Curtea Supremă de Justiție odată cu fondul cauzei.

Președintele ședinței:

Judecători:

The image shows three handwritten signatures in black ink. The top signature is the most stylized, followed by a second signature that is also quite cursive. The third signature, at the bottom, is more legible and appears to be 'S. Balaceanu'.

Oxana Robu

Igor Mânăscuță

Svetlana Balmuș